

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในงาน บรรยายภาคองค์การ กับผลผลิตของงานตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คื พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี ในหอผู้ป่วยในทุกแผนกของโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงพยาบาล ได้แก่ วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินุรโร อุทิศ โรงพยาบาลหนองจอก โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร และโรงพยาบาลสิรินธร ส่วนโรงพยาบาลในสังกัดกรุงเทพมหานครอีก 1 โรงพยาบาล คือ โรงพยาบาลราชพิพัฒน์ เป็นโรงพยาบาลที่ใช้ในการทดลองใช้เครื่องมือ สัารวจจากฝ่ายการพยาบาลทั้ง 8 แห่ง มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,001 คน (สำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร, 2548)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยค้างนี้ คื พยาบาลประจำการที่มีคุณสมบัติตามคุณลักษณะของประชากรที่กำหนดในโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 แห่ง โดยผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จากพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยต่างๆ ของโรงพยาบาลทั้ง 8 แห่ง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการค้างนี้

1. คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1970: 580-581 อ้างถึงใน ประคอง กรรณสูตร, 2542: 10-11) โดยกำหนดให้มีคลาดเคลื่อนได้ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ซึ่งมีวิธีการคำนวณค้างนี้

$$\text{ใช้สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2} \quad ; \text{ เมื่อระดับนัยสำคัญเป็น } .05$$

$$n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (n)}$$

$$N = \text{ขนาดของประชากร (2,001)}$$

$$e = \text{ขนาดของความคลาดเคลื่อนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ในที่นี้กำหนดไว้ที่ 5% (.05)}$$

จากสูตร สามารถแทนค่า และคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

$$\text{แทนค่า } n = \frac{2,001}{1+2,001 (.05)^2} = 333$$

สรุปผลการคำนวณ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 333 คน

2. คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของพยาบาลประจำการในแต่ละโรงพยาบาลตามสัดส่วนกับประชากรในแต่ละโรงพยาบาล โดยใช้สูตรการคำนวณหา ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542)

$$n_n = \frac{n \times N_n}{N}$$

$$n_n = \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงพยาบาล}$$

$$n = \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}$$

$$N_n = \text{จำนวนประชากรของแต่ละโรงพยาบาล}$$

$$N = \text{จำนวนประชากรทั้งหมด 8 โรงพยาบาล}$$

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงพยาบาลแล้ว ถ้าพบว่ากลุ่มตัวอย่างในโรงพยาบาลใดน้อยกว่า 30 คน ผู้วิจัยปรับขนาดของกลุ่มตัวอย่างสำหรับโรงพยาบาลที่ได้กลุ่มตัวอย่างไม่ถึง 30 คน เป็น 30 คน เพื่อให้สามารถเป็นตัวแทนที่ดีของประชากร (ประคอง กรรณสูตร, 2542) เนื่องจากการแจกแจงที่เกิดจากการสุ่มตัวอย่างประชากรจะเข้าใกล้การแจกแจงปกติ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมและมีความเป็นตัวแทนจะช่วยให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ (พิชิต ฤทธิ์เจริญ, 2544) และจากข้อตกลงเบื้องต้นจากสถิติทดสอบ พบว่า ลักษณะการแจกแจงของข้อมูลที่ศึกษามีลักษณะเป็นแบบโค้งปกติเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ($n \geq 30$) ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับขนาดกลุ่มตัวอย่าง รวมได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 420 คน ดังแสดงในตารางที่ 1

3. คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำการในแต่ละแผนก โดยคำนวณตามสัดส่วนประชากรในแต่ละแผนกในแต่ละโรงพยาบาล โดยใช้สูตรการคำนวณหา ดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภรณ์, 2547: 194)

$$\text{ขนาดตัวอย่าง} = \frac{n \times n_i}{N}$$

ขนาดตัวอย่าง	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละแผนก
n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
nl	=	จำนวนประชากรของแต่ละแผนก
N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด 8 โรงพยาบาล

4. คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างพยาบาลในแต่ละหอผู้ป่วย โดยคำนวณตามสัดส่วนประชากรในแต่ละหอผู้ป่วยในแต่ละโรงพยาบาล โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

ขนาดตัวอย่าง	=	$\frac{n \times nl}{N}$
ขนาดตัวอย่าง	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละหอผู้ป่วย
n	=	จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
nl	=	จำนวนประชากรของแต่ละหอผู้ป่วย
N	=	จำนวนประชากรทั้งหมด 8 โรงพยาบาล

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างพยาบาลประจำกร โรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร

โรงพยาบาล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง ที่คำนวณได้ (คน)	กลุ่ม ตัวอย่าง ที่ต้องการ (คน)	กลุ่ม ตัวอย่าง ที่เก็บได้ (คน)
วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร และวชิรพยาบาล	819	136	136	125
โรงพยาบาลกลาง	349	58	58	58
โรงพยาบาลตากสิน	342	57	57	56
โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์	296	49	49	49
โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินุรโรสุทิศ	50	8	30	30
โรงพยาบาลหนองจอก	48	8	30	30
โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร	52	9	30	30
โรงพยาบาลสิรินธร	45	8	30	30
รวม	2001	333	420	408

5. ติดต่อฝ่ายการพยาบาลของโรงพยาบาลทั้ง 8 แห่งที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยประสานงานไปยังหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล เพื่อส่งแบบสอบถามไปยังฝ่ายวิชาการ ขอความร่วมมือในการดำเนินการแจกแบบสอบถามโดยให้ผู้ประสานงานสุ่มเลือกพยาบาลประจำการโดยใช้วิธีจับฉลากรายชื่อพยาบาลประจำการให้ได้ครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังแสดงในตารางที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ ประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา โรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน รวมข้อคำถาม 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในงาน ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมทางจิตใจและอารมณ์ ด้านการมีแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือ และด้านการยอมรับในความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย รวมข้อคำถาม 17 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามบรรยากาศขององค์กร ประกอบด้วย 8 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างขององค์กร ด้านความรับผิดชอบต่อในงาน ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านความขัดแย้งและการแก้ไขความขัดแย้ง ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านความจงรักภักดีต่อองค์กร และด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง รวมข้อคำถาม 39 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามผลผลิตของงาน ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการบรรลุเป้าหมายของงาน ด้านคุณภาพบริการ ด้านการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน และด้านใช้เวลาในการปฏิบัติงาน รวมข้อคำถาม 24 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา โรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ข้อคำถามเป็นแบบให้เลือกคำตอบและเติมคำในช่องว่าง จำนวน 7 ข้อ

แบบสอบถามตอนที่ 2 การมีส่วนร่วมในงาน ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างโดย ฌ็องญู มูลประหัส (2545) มีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ ซึ่งสร้างมาจากแนวคิดของ Newstorm & Keith (1997) ซึ่งมีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ ด้านการมีส่วนร่วมทางจิตใจและอารมณ์ ด้านการมีแรงจูงใจ

ในการให้ความร่วมมือ และด้านการยอมรับความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในงานของ ฅัญญา มูลประหัส (2545) ที่มีจำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ มาพิจารณาวิเคราะห์และได้ปรับเพิ่มข้อคำถาม ได้ข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 17 ข้อ

2. ทดสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ โดยให้ผู้ทรงวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจความตรงของเนื้อหา (Content validity)

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ จำนวน 30 คน หาความเที่ยงของเครื่องมือ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขได้ข้อคำถามทั้งหมด 17 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านการมีส่วนร่วมทางจิตใจและอารมณ์	จำนวน 7 ข้อ (1 - 7)
ด้านการมีแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือ	จำนวน 4 ข้อ (8 - 12)
ด้านการยอมรับความรับผิดชอบที่ได้รับการมอบหมาย	จำนวน 6 ข้อ (13 - 17)

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติมากที่สุด
เป็นจริงมาก	ให้ 4 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติมาก
เป็นจริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติปานกลาง
เป็นจริงน้อย	ให้ 2 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติน้อย
เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนการมีส่วนร่วมในงานของพยาบาลประจำการ แปลโดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผลดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542: 73)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง การมีส่วนร่วมในงานอยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง การมีส่วนร่วมในงานอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง การมีส่วนร่วมในงานอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง การมีส่วนร่วมในงานอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง การมีส่วนร่วมในงานอยู่ในระดับน้อยมาก

แบบสอบถามตอนที่ 3 บรรยายภาคองค์การ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างโดย จุฑาวดี กลิ่นเฟื่อง (2543) มีจำนวนข้อคำถาม 42 ข้อ ซึ่งสร้างมาจากแนวคิดบรรยายภาคองค์การของ Litwin & Stringer (1968) ซึ่งมีองค์ประกอบ 8 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างขององค์การ ด้านความรับผิดชอบในงาน ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ ด้านความขัดแย้งและการแก้ไขความขัดแย้ง ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน ด้านความจงรักภักดีต่อองค์การ และด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามบรรยายภาคองค์การ ของผลผลิตของงานของ จุฑาวดี กลิ่นเฟื่อง (2543) มีจำนวนข้อคำถาม 42 ข้อ มาพิจารณาวิเคราะห์และได้ปรับเปลี่ยนข้อคำถาม ได้ข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 43 ข้อ

2. ทดสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจความตรงของเนื้อหา (Content validity)

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา ไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการโรงพยาบาลราชพิพัฒน์จำนวน 30 คน หาความเที่ยงของเครื่องมือ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขได้ข้อคำถามทั้งหมด 39 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านโครงสร้างขององค์การ	จำนวน 5 ข้อ (1 – 5)
ด้านความรับผิดชอบในงาน	จำนวน 4 ข้อ (6 – 9)
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	จำนวน 6 ข้อ (10 – 15)
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	จำนวน 4 ข้อ (16 – 19)
ด้านความขัดแย้งและการแก้ไขความขัดแย้ง	จำนวน 5 ข้อ (20 – 24)
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน	จำนวน 5 ข้อ (25 – 29)
ด้านความจงรักภักดีต่อองค์การ	จำนวน 5 ข้อ (30 – 34)
ด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง	จำนวน 5 ข้อ (35 – 39)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

คะแนน	ความหมาย
เห็นด้วยมากที่สุด 5	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการมากที่สุด
เห็นด้วยมาก 4	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการมาก
เห็นด้วยปานกลาง 3	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการปานกลาง
เห็นด้วยน้อย 2	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการน้อย
เห็นด้วยน้อยที่สุด 1	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นตามการรับรู้ของพยาบาลประจำการน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนบรรยากาศองค์การ แปลโดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542: 73)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง บรรยากาศองค์การอยู่ในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง บรรยากาศองค์การอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง บรรยากาศองค์การอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง บรรยากาศองค์การอยู่ในระดับไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง บรรยากาศองค์การอยู่ในระดับไม่ดีย่างมาก

แบบสอบถามตอนที่ 4 ผลผลิตของงาน ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามที่สร้างโดย แวดดาว อินทบุตร (2545) มีจำนวนข้อคำถาม 21 ข้อ ซึ่งสร้างมาจากแนวคิดของ Bain (1982) ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านการบรรลุเป้าหมายของงาน ด้านคุณภาพบริการ ด้านการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน และด้านระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามผลผลิตของงานของ แวดดาว อินทบุตร (2545) ที่มีจำนวนข้อคำถาม 21 ข้อ มาพิจารณาวิเคราะห์และได้ปรับเปลี่ยนข้อคำถาม ได้ข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 25 ข้อ
2. นำแบบสอบถามผลผลิตของงานไปทดสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity)
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ จำนวน 30 คน หาความเที่ยงของเครื่องมือ

4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขได้ข้อคำถามทั้งหมด 24 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านการบรรลุเป้าหมายของงาน	จำนวน 7 ข้อ (1 - 7)
ด้านคุณภาพบริการ	จำนวน 7 ข้อ (8 - 14)
ด้านการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน	จำนวน 5 ข้อ (15 - 19)
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	จำนวน 5 ข้อ (20 - 24)

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

เป็นจริงมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติมากที่สุด
เป็นจริงมาก	ให้ 4 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติมาก
เป็นจริงปานกลาง	ให้ 3 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติปานกลาง
เป็นจริงน้อย	ให้ 2 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติน้อย
เป็นจริงน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนผลผลิตของงาน แปลโดยนำคะแนนของผู้ตอบแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์การแปลผล ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2542: 73)

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	หมายถึง ผลผลิตของงานอยู่ในระดับสูงมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	หมายถึง ผลผลิตของงานอยู่ในระดับสูง
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	หมายถึง ผลผลิตของงานอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	หมายถึง ผลผลิตของงานอยู่ในระดับต่ำ
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	หมายถึง ผลผลิตของงานอยู่ในระดับต่ำมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content validity)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วเสนอบริการที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความและบริบทของการทำงานของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ความครอบคลุมของเนื้อหาและการใช้ภาษาพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา หลังจากนั้นผู้วิจัยติดต่อขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยและมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่ผู้วิจัยจะศึกษา จำนวน 5 ท่าน (ดังรายนามในภาคผนวก ก) เพื่อให้ตรวจพิจารณาความสอดคล้องระหว่างสาระคำถาม ความถูกต้องของขอบเขตเนื้อหา ความ

รัดกุมในการใช้ภาษา การมีความหมายของข้อความ รวมทั้งขอคำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข โดยกำหนดเกณฑ์การเห็นพ้องต้องกันของผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อย 4 ใน 5 ท่าน และกำหนดระดับการแสดงความคิดเห็นเป็น 4 ระดับ คือ 1, 2, 3 และ 4 แล้วนำผลการพิจารณามาคำนวณหาค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index : CVI) โดยคำนวณจากสูตร (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2547: 224)

$$CVI = \frac{\text{จำนวนคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญทุกคนให้ความเห็นในระดับ 3 และ 4}}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

กำหนดให้แต่ละระดับมีความหมายดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2547: 224)

1	หมายถึง	คำถามไม่สอดคล้องกับคำนิยามเลย
2	หมายถึง	คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงอย่างมาก จึงจะมีความสอดคล้องกับคำนิยาม
3	หมายถึง	คำถามจำเป็นต้องได้รับการพิจารณาทบทวนและปรับปรุงเล็กน้อย จึงจะมีความสอดคล้องกับคำนิยาม
4	หมายถึง	คำถามมีความสอดคล้องกับคำนิยาม

เกณฑ์ตัดสินคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ตัดสินคุณภาพเครื่องมือที่ยอมรับได้คือ .8 ขึ้นไป (Davis, 1992 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยัณรากร, 2547: 224) และการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามผู้วิจัยร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยพิจารณาตัดข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในระดับ 1 ออก แต่ถ้าการตัดข้อคำถามนั้นมีผลกระทบต่อโครงสร้างคำถามหลัก ผู้วิจัยจะสร้างข้อคำถามใหม่เพื่อให้ครอบคลุมคำนิยามของตัวแปรนั้นๆ ส่วนข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในระดับ 2 ผู้วิจัยนำข้อคำถามนั้นมาทบทวนเพื่อปรับปรุงเน้นความชัดเจนของภาษามากยิ่งขึ้น สำหรับข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในระดับ 3 นำมาพิจารณาปรับภาษาเล็กน้อย และกรณีข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าซ้ำซ้อนกัน ผู้วิจัยนำมาพิจารณาตัดข้อใดข้อหนึ่งออก หรือปรับรวมเป็นข้อเดียวกัน สำหรับข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นในระดับ 4 คงคำถามนั้นโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ นำแบบสอบถามซึ่งใช้เกณฑ์แก้ไขดังกล่าวข้างต้นมาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จนได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ซึ่งการปรับปรุงแบบสอบถามมีดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา โรงพยาบาลที่ปฏิบัติงาน แผนกที่ปฏิบัติงาน และระยะที่ปฏิบัติงาน จำนวน 7 ข้อ ไม่มีการปรับปรุง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในงานของพยาบาลประจำการ จำนวน 17 ข้อ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า CVI = .87 ได้ปรับปรุงแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยปรับปรุงการใช้ภาษา จำนวน 4 ข้อ ปรับความชัดเจนของภาษา จำนวน 3 ข้อ รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 17 ข้อ ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมทางจิตใจและอารมณ์	จำนวน 7 ข้อ (1 - 7)
ด้านการมีแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือ	จำนวน 4 ข้อ (8 - 12)
ด้านการยอมรับความรับผิดชอบที่ได้รับการมอบหมาย	จำนวน 6 ข้อ (13 - 17)

ตอนที่ 3. แบบสอบถามบรรยากาศขององค์กร จำนวน 43 ข้อ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า CVI = .84 ได้ปรับปรุงแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยปรับปรุงการใช้ภาษา จำนวน 4 ข้อ ปรับความชัดเจนของภาษา จำนวน 4 ข้อ ปรับรวมเป็นข้อเดียวกัน จำนวน 2 ข้อ ตัดข้อคำถามที่มีความซ้ำซ้อนออก จำนวน 2 ข้อ รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 39 ข้อ ดังนี้

ด้านโครงสร้างขององค์กร	จำนวน 5 ข้อ (1 - 5)
ด้านความรับผิดชอบในงาน	จำนวน 4 ข้อ (6 - 9)
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	จำนวน 6 ข้อ (10 - 15)
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	จำนวน 4 ข้อ (16 - 19)
ด้านความขัดแย้งและการแก้ไขความขัดแย้ง	จำนวน 5 ข้อ (20 - 24)
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน	จำนวน 5 ข้อ (25 - 29)
ด้านความจงรักภักดีต่อองค์กร	จำนวน 5 ข้อ (30 - 34)
ด้านความเสี่ยงและการยอมรับความเสี่ยง	จำนวน 5 ข้อ (35 - 39)

ตอนที่ 4. แบบสอบถามผลผลิตของงาน จำนวน 31 ข้อ ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ได้ค่า CVI = .95 ได้ปรับปรุงแบบสอบถามร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยปรับปรุงการใช้ภาษา จำนวน 4 ข้อ ปรับความชัดเจนของภาษา จำนวน 3 ข้อ ปรับรวมเป็นข้อเดียวกัน จำนวน 1 ข้อ ตัดข้อคำถามที่มีความซ้ำซ้อนออก จำนวน 6 ข้อ รวมได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 24 ข้อ ดังนี้

ด้านการบรรลุเป้าหมายของงาน	จำนวน 7 ข้อ (1 - 7)
ด้านคุณภาพบริการ	จำนวน 7 ข้อ (8 - 14)
ด้านการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน	จำนวน 5 ข้อ (15 - 19)
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	จำนวน 5 ข้อ (20 - 24)

หลังจากปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามแล้ว ได้แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในงาน จำนวน 17 ข้อแบบสอบถามบรรยากาศองค์กร จำนวน 39 ข้อ และแบบสอบถามผลผลิตของงาน จำนวน 24 ข้อจากนั้นนำไปหาค่าความเที่ยง

2. การหาความเที่ยงของแบบสอบถาม (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจความตรงของเนื้อหาและได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับพยาบาลประจำการโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ จำนวน 30 คน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา คือ มีระยะเวลาการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยไม่น้อยกว่า 1 ปี ในทุกแผนก ได้แก่ แผนกอายุรกรรม แผนกสูติ-นรีเวชกรรม แผนกกุมารเวชกรรม หอผู้ป่วยรวม หอผู้ป่วยพิเศษ และหออภิบาลผู้ป่วยหนัก โดยผู้วิจัยประสานงานกับฝ่ายการพยาบาลโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ขอความอนุเคราะห์แจกและเก็บรวบรวมแบบสอบถามตามเกณฑ์และจำนวนที่กำหนดไว้ ระหว่างวันที่ 3 พฤษภาคม 2549 ถึงวันที่ 24 พฤษภาคม 2549 รวมระยะเวลา 3 สัปดาห์ และรับแบบสอบถามกลับคืนครบทั้งหมด 30 ฉบับ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่า มีความสมบูรณ์ทุกฉบับจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / FW (Statistic Package for the Social Science Windows) Version 11.0 ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามการมีส่วนร่วมในงาน บรรยากาศองค์กร และผลผลิตของงาน เท่ากับ .79, .83 และ .84 ตามลำดับ ซึ่งค่าความเที่ยงที่ยอมรับได้มีค่าเท่ากับ .80 ขึ้นไป (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภรณ์, 2547: 232) และได้ทำการปรับปรุงข้อคำถามจำนวน 8 ข้อ ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามแต่ละชุดแสดงไว้ในตารางที่ 2 รวมทั้งค่าความเที่ยงจากการนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจริงจากกลุ่มตัวอย่างที่เสนอไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 2 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม	ค่าความเที่ยง	
	กลุ่มทดลองใช้ (n = 30)	กลุ่มตัวอย่างจริง (n = 408)
การมีส่วนร่วมในงาน	.79	.85
การยอมรับความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมาย	.73	.85
การมีส่วนร่วมทางจิตใจและอารมณ์	.79	.84
การมีแรงจูงใจในการให้ความร่วมมือ	.85	.88
บรรยากาศองค์การ	.83	.87
ด้านโครงสร้างของหอผู้ป่วย	.88	.88
ด้านความรับผิดชอบในงาน	.86	.86
ด้านความอบอุ่นและการสนับสนุน	.83	.88
ด้านการให้รางวัลและการลงโทษ	.70	.79
ด้านการแก้ไขความขัดแย้ง	.89	.90
ด้านมาตรฐานการปฏิบัติงาน	.84	.89
ด้านความจงรักภักดีต่อองค์การ	.85	.89
ด้านการรับความเสี่ยงในงาน	.86	.88
ผลผลิตของงาน	.84	.84
ด้านการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงาน	.85	.85
ด้านระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน	.84	.87
ด้านการบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย	.70	.85
ด้านคุณภาพบริการ	.70	.79

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งถึงผู้อำนวยการสำนักการแพทย์ กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุมัติทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมทั้งส่งโครงสร้างและแบบสอบถามให้คณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร เพื่อทำการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการเข้าไปทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล

2. เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ขอหนังสือเพื่อขออนุมัติและเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พร้อมทั้งแนบโครงร่างวิทยานิพนธ์และแบบสอบถาม ส่งถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 โรงพยาบาล คือ วิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินุรโร อูทิศ โรงพยาบาลลาดกระบังกรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลหนองจอก และโรงพยาบาลสิรินธร

3. เมื่อได้รับอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับหัวหน้าฝ่ายการพยาบาลของแต่ละโรงพยาบาล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากพยาบาลประจำการพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

4. การแจกแบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งมอบแบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้เป็นชุดผ่านทางหัวหน้าฝ่ายการพยาบาล ถึงผู้รับผิดชอบ ด้านวิชาการของฝ่ายการพยาบาล ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและขอความร่วมมือในการแจกแบบสอบถามแก่พยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี ทุกหอผู้ป่วยในของแผนกสูติ-นรีเวชกรรม แผนกศัลยกรรม แผนกอายุรกรรม แผนกกุมารเวชกรรม หออภิบาลผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยรวม และห้องพิเศษ โดยวิธีการส่งอย่างง่าย ให้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้รับผิดชอบ ด้านวิชาการของฝ่ายการพยาบาล ให้ช่วยรวบรวมแบบสอบถามคืนแก่ผู้วิจัย และเพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิในการตอบแบบสอบถามของพยาบาลประจำการและเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความจริงมากที่สุด ผู้วิจัยได้แนบซองเปล่า เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละคนบรรจุแบบสอบถามแล้วปิดผนึกก่อนส่งกลับคืนยังด้านวิชาการของฝ่ายการพยาบาล

6. ผู้วิจัยติดต่อขอรับข้อมูลด้วยตนเองจากผู้รับผิดชอบ ด้านวิชาการของฝ่ายการพยาบาลโดยนัดหมายรับแบบสอบถามคืนภายหลังแจกแบบสอบถาม เริ่มตั้งแต่ 9 มิถุนายน 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2549 รวมระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 สัปดาห์ แบบสอบถามที่แจกไปทั้งหมด 420 ฉบับ ได้รับกลับคืน 408 ฉบับ

7. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ พบว่า มีความสมบูรณ์สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้ง 408 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.14 ของจำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

8. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ผลการวิจัยต่อไป

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดมาตรการการป้องกันผลกระทบด้านจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ตอบแบบสอบถามและผู้บริหารโรงพยาบาลดังนี้

1. การป้องกันการละเมิดสิทธิของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านได้รับการชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย ความสมัครใจตอบแบบสอบถามด้วยความอิสระ โดยไม่มีการบังคับ มีอิสระเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง จะไม่ได้รับอันตรายทั้งทางร่างกาย จิตใจในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ เนื่องจากแบบสอบถามได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และการใช้สถิติทดลองในการวิจัยกลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร และผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการชี้แจงว่ามีสิทธิที่จะยุติการวิจัยเมื่อใดก็ได้และไม่มีผลต่อการปฏิบัติงาน

2. การทำให้เกิดความยุติธรรมแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม

ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการเลือกเท่าๆกันตามระเบียบวิธีการวิจัย

3. การรักษาความลับของผู้ตอบแบบสอบถาม

การตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต้องระบุชื่อ นามสกุล และเมื่อตอบแบบสอบถามแล้ว ให้บรรจุแบบสอบถามลงในซองที่เตรียมให้ โดยปิดผนึกให้เรียบร้อย การคิดคำนวณคะแนนเฉลี่ยจะนำความคิดเห็นมารวมกัน และเสนอเป็นภาพรวม จะไม่ทราบว่ามีใครคิดเห็นอย่างไรเป็นรายบุคคล

ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามไว้เป็นความลับ เมื่อสิ้นสุดการวิจัยจะทำลายแบบสอบถาม

4. การป้องกันผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของโรงพยาบาลและผู้บริหาร

การวิจัยได้ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาและควบคุมการวิจัยในคนของกรุงเทพมหานคร

คำตอบที่ได้จะถูกนำไปใช้ในการวิเคราะห์ทางสถิติ และการแปลข้อมูลจะไม่มี การอ้างอิงถึงตัวบุคคลและโรงพยาบาลที่ผู้ตอบแบบสอบถามสังกัดอยู่ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

การรายงานผลการวิจัย ผู้วิจัยจะเสนอเป็นภาพรวมเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / FW (Statistic Package for the Social Science Windows) Version 11.0 และใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การมีส่วนร่วมในงาน บรรยากาศองค์การและผลผลิตของงาน วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จำแนกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม และประเมินระดับจากค่าเฉลี่ย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมในงาน บรรยากาศองค์การ และผลผลิตของงาน วิเคราะห์โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ทั้งรายด้านและโดยรวม ดังนี้

3.1 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างการมีส่วนร่วมในงานกับผลผลิตของงาน

3.2 หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างบรรยากาศองค์การกับผลผลิตของงาน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (r) มีดังนี้ (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภูร, 2547: 376 - 377)

ค่า r	ระดับความสัมพันธ์
± 0.70 ถึง ± 1.00	มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
± 0.30 ถึง ± 0.69	มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
± 0.00 ถึง ± 0.2	มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

ส่วนเครื่องหมาย + หรือ - แสดงถึง ลักษณะของความสัมพันธ์ คือ ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นบวก หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีลักษณะเพิ่มหรือลดตามกัน ถ้าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นลบ หมายความว่า ตัวแปรทั้งสองมีลักษณะเพิ่มหรือลดตรงกันข้าม (บุญใจ ศรีสถิตยัณราภูร, 2547: 372 - 374)